04/03/2024

Ο Μητροπολίτης Κορίνθου τέλεσε την «εις Πνευματικόν Χειροθεσία» του π. Ιωάννη Δρίτσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Στον Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Λουτρακίου λειτούργησε, χθες, Κυριακή του Ασώτου, ο Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος. Προ της απολύσεως ο Ποιμενάρχης προέβη στην «εις Πνευματικόν Χειροθεσία» του π. Ιωάννη Δρίτσα.

Ο Σεβασμιώτατος πλαισιώθηκε από τους Αιδεσ. Πρωτ/ρους π. Αθανάσιο Κοντογιάννη, Εφημέριο του Καθεδρικού Ι. Ναού Απ. Παύλου Κορίνθου, π. Πέτρο Καγιούλη, π. Ιωάννη Δρίτσα, Εφημερίων του ως άνω Ι. Ναού και των Διακόνων π. Δαμασκηνού Γεννηματά και π. Χρήστου Χίλια.

Στο κήρυγμά του ο Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στο μήνυμα των Κυριακών του Τελώνη και του Φαρισαίου και του Ασώτου. Η Εκκλησία μας προβάλει αυτές τις παραβολές του Κυρίου γνωρίζοντας ότι έχει να κάνει με ανθρώπους πεπτωκότες, δηλαδή, επηρεασμένους από τα μηχανεύματα του Διαβόλου, γι’ αυτό και απευθύνεται σ’ όλους μας, προκειμένου να μας διδάξει πώς πρέπει να ενεργούμε ώστε να αποφεύγεται η σατανική επήρεια.

Και πρώτα: Διά της προσευχής: Η προσευχή πρέπει να διακρίνεται από ταπείνωση, από ευχαριστία και δοξολογία προς τον Θεό, για όλα όσα μας προσέφερε και από παράκληση για τις ανάγκες όλου του κόσμου. Ο άνθρωπος που κατακλύζεται από ταπείνωση και προσεύχεται καθίσταται γεμάτος από την χάρη του Θεού.

Πολλοί από εμάς, επηρεασμένοι πάλι από τον Διάβολο, δεν μπορούμε να πούμε αυτό που είπε, ο Άσωτος υιός της παραβολής, «πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου» (Λουκ. ιε’, 18-19) προκειμένου να επιστρέψουμε κοντά στον Θεό, τον σπλαχνικό Πατέρα, που πάντα αναμένει την επιστροφή μας με την αγκαλιά Του ανοικτή. Μπορεί κάποιοι μεμψίμοιροι μέσα στην Εκκλησία, να αναρωτηθούν:

Κι αυτούς θα τους δεχθεί;

Πώς θα κάτσουμε εμείς δίπλα σε αυτούς;

Για τον Θεό όμως δεν υπάρχει διάκριση και όλοι οι άνθρωποι είναι «εικόνες Του». Όταν οι πραγματικές εικόνες φθαρούν τις συντηρούμε, τις καθαρίζουμε και μένουμε έκπληκτοι από το αριστούργημα που έκρυβε η μουτζούρα. Ακριβώς το ίδιο συμβαίνει και μ' εμάς, τους ανθρώπους, που ως «εικόνες» του Θεού, έχουμε την δυνατότητα να γυρίσουμε, μέσω της μετανοίας και της ταπεινώσεως δίπλα Του, χωρίς να φοβόμαστε ότι θα μας διώξει, ώστε αφού καθαριστούμε να απολαύσουμε τα προσόντα, με τα οποία μας εκόσμησε και να τύχουμε της Βασιλείας Του. Άλλωστε, η Εκκλησία ήταν πάντοτε και θα συνεχίσει να είναι ο οίκος της συντηρήσεως των παλαιωμένων και φθαρμένων εικόνων και «εικόνων» του Θεού…

Προ της απολύσεως ο Ποιμενάρχης προέβη στην **«εις Πνευματικόν Χειροθεσία» του π. Ιωάννη Δρίτσα** επεξηγώντας ότι προ της Μ. Τεσσαρακοστής θέλησε να αυξήσει την δυνατότητα της καθάρσεως των φθαρμένων «εικόνων» στην Ενορία προσθέτοντας έναν ακόμα πνευματικό καίτοι κατείχε όπως και οι άλλοι συνεφημέριοί του και αρχαιότεροι εις τα πρεσβεία Ιερωσύνης ήδη την εντολή να εξομολογεί.

Ο Σεβασμιώτατος προχείρισε τον π. Ιωάννη προκειμένου να έχει πλέον και την χάρη αυτού του έργου της Εκκλησίας και τον προέτρεψε να μην ξεχάσει την ημέρα αυτή, της αναλήψεως της διακονίας της πνευματικής πατρότητας, που η Εκκλησία, δια του Επισκόπου Της, του ανέθεσε αυτό το σημαντικότατο έργο «του κρίνειν και ανακρίνειν πάσαν εκκλησιαστικήν και πνευματικήν υπόθεσην», υπό την απαραίτητη προϋπόθεση της φιλανθρώπου και φιλοστόργου διαθέσεως να μην παρασυρθεί εις ακρότητες και τιμωρητικές πρακτικές ώστε αντί να ενεργεί ως ο φιλόστοργος Πατέρας να μεταβληθεί σε «Εκκλησιαστικό Εισαγγελέα» και αντί να σώζει να παρασύρει και εαυτόν και ετέρους εις την απώλειαν.

Ολοκληρώνοντας, προέτρεψε τους πιστούς να προσεύχονται με ταπείνωση και να έχουν την βεβαιότητα ότι ο Κύριος, ως σπλαχνικός Πατέρας, αναμένει την επιστροφή μας!